РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за ратифициране на Споразумение в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек

Член единствен. Ратифицира Споразумението в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек, подписано на 19 септември 2019 г. в Квебек.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Споразумението в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек

Споразумението в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек, наричано по-нататък „Споразумението", е разработено от двете страни при предварителни консултации въз основа на общоприетите принципи и норми на международното право в областта на социалната сигурност. Делегация за разработването и подписването на това Споразумение с Квебек се съдържа в изричната разпоредба на чл. 27 от Спогодбата за социална сигурност между Република България и Канада, в сила от 1 март 2014 г. Спогодбата с Канада дава възможност за сключване на договорености с всяка отделна провинция на Канада по отношение на всеки въпрос от областта на социалната сигурност, който попада в юрисдикцията на канадските провинции, а пенсионният план на провинция Квебек не е регулиран на федерално ниво. Споразумението е подписано на 19 септември 2019 г. в Квебек от посланика на Република България в Канада – Светлана Стойчева-Етрополски, и министъра на международните отношения и франкофонията на Квебек – Надин Жиро. В пакет с влязлата в сила Спогодба с Канада това Споразумение ще даде възможност на лицата, работили в България и в Квебек, да реализират както пенсионните права, зависещи от пребиваване по федералното законодателство на Канада, така и пенсионни права, зависещи от вноски по квебекския пенсионен план.

Тъй като Споразумението води до финансови ангажименти за България, то подлежи на ратификация съгласно чл. 85, ал. 1, т. 4 от Конституцията на Република България.

Споразумението се основава на принципите за еднакво третиране на лицата; износ на пенсии; приложимост само на едно законодателство по отношение задължението за осигуряване и сумиране на периодите на осигуряване.

Материалният обхват е ограничен до пенсионното законодателство на договарящите страни по споразумението. По отношение на Република България това е законодателството относно три вида пенсии от държавното обществено осигуряване - пенсии за осигурителен стаж и възраст, пенсии за инвалидност поради общо заболяване, както и наследствените пенсии, получени от тях.

В персоналния обхват на Спогодбата са включени всички лица, които са или са били подчинени на законодателството на една от двете договарящи страни или които са придобили права по силата на това законодателство.

Във връзка с приложимото право, като основно правило е предвидено лицата, които работят на територията на една от договарящите страни по Споразумението, да са подчинени само на законодателството на тази договаряща страна. Предвидени са изключения в специфични случаи – самостоятелна заетост, командироване, международен транспорт, държавни служители и дипломатически персонал, както и обща възможност за определяне на приложимо право по изключение, със съгласие на компетентните институции.

По отношение на самостоятелно заетите лица, които пребивават на територията на една от договарящите страни по Споразумението и работят на територията на другата договаряща страна или и на двете договарящи страни, е предвидено същите да останат подчинени на законодателството на договарящата страна, на територията на която пребивават.

При командироване се предвижда срок 60 месеца за запазване на принадлежност към законодателството на изпращащата страна. Ако времето, необходимо за завършване на работата, надхвърля 60 месеца, законодателството на изпращащата страна ще продължава да се прилага, при условие че компетентните институции са дали своето одобрение.

Специален текст урежда и приложимото законодателство спрямо екипажа на предприятия за международен транспорт. То се определя в зависимост от това къде е седалището на съответното предприятие.

Уредено е и приложимото право по отношение на наети лица в правителството или в държавната администрация, в т.ч. дипломатическия персонал.

Във връзка с определянето на пенсионните права по Споразумението, взаимно ще се зачитат осигурителните периоди, завършени съгласно законодателствата на двете страни. Осигурителните периоди ще бъдат сумирани до степен, необходима за получаване на право на обезщетение съгласно законодателството, което се прилага. Ако осигурителните периоди по двете законодателства съвпадат, те ще се отчитат само веднъж. Ще се зачитат и периоди, придобити преди влизането в сила на Споразумението. Предвидена е и възможност да се взема предвид и осигурителен период, завършен в трета страна, с която и двете договарящи

страни са обвързани с правен инструмент за социална сигурност, в който е предвидено сумиране на осигурителни периоди.

При изчисляване на размера на пенсията се отчита дали е било необходимо сумиране на осигурителни периоди, или не. Ако не е било необходимо сумиране, компетентната институция на Република България ще определи размера на пенсията в съответствие с българското законодателство. В случай че е било необходимо сумиране за придобиване на правото, компетентната институция на Република България ще изчисли размера само въз основа на българските периоди на осигуряване и в съответствие с дохода, върху който са плащани осигурителните вноски за тези периоди.

Споразумението съдържа специални текстове и относно начина на изчисляване на обезщетенията, отпускани по законодателството на Квебек.

В останалите части на Споразумението се съдържат стандартни разпоредби относно сключването на административно споразумение, процедурни правила за подаване на заявления, определяне и изплащане на обезщетенията, достъп до информация и защита на личните данни, административно сътрудничество, влизане в сила и действие.

Споразумението ще влезе в сила на първия ден от четвъртия месец, следващ месеца, в който страните по него си разменят официални ноти, удостоверяващи, че са изпълнени всички вътрешни процедури, необходими за влизането му в сила. Сключва се за неопределен период от време. В случай на прекратяване всички права, придобити от лицата в съответствие с разпоредбите на Споразумението, остават в сила.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

СПОРАЗУМЕНИЕ

В СФЕРАТА НА СОЦИАЛНАТА СИГУРНОСТ

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

КВЕБЕК

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

КВЕБЕК

ВОДЕНИ ОТ ЖЕЛАНИЕТО да осигурят съгласуване на своите законодателства в сферата на социалната сигурност;

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 1

Определения

В Споразумението, освен ако контекстът не сочи друго, следните понятия означават:

а) „компетентен орган“: министърът на труда и социалната политика на Република България и министърът на Квебек, отговорен за прилагането на законодателството, посочено в член 2;

б) „компетентна институция“: институциите на Република България и Министерството или органът в Квебек, отговорни за прилагането на законодателството, посочено в член 2;

в) „законодателство“: законите и подзаконовите актове, посочени в член 2;

г) „орган за връзка“: институция, отговорна за съгласуването и обмена на информация между институциите на всяка от Договарящите страни за прилагане на Споразумението;

д) „осигурителен период“ означава:

за Република България, всеки период на осигуряване и всеки друг период, признат за период на осигуряване съгласно законодателството на Република България, и;

за Квебек, всяка година, за която са плащани осигурителни вноски или пенсия за инвалидност съгласно законодателството на Квебек, или всяка друга година, считана за еквивалентна;

е) „обезщетение“: всяко парично плащане съгласно законодателството, посочено в член 2, включително всяка допълнителна сума, увеличение или добавка, платими в допълнение към това обезщетение, съгласно законодателството на всяка Договаряща страна, освен ако не е посочено друго в настоящото Споразумение;

ж) „пребиваване“:

за Република България, обичайното място на пребиваване на лицето, и

за Квебек, смисълът, който му се придава от приложимите законови и подзаконови актове;

з) „престой“: временно пребиваване;

и) „гражданин“:

за Република България, български гражданин съгласно Конституцията на Република България, и

за Квебек, канадски гражданин, който е или е бил подчинен на законодателството, посочено в член 2, алинея 1, буква а), или е придобил права по силата на това законодателство.

Всеки термин, който не е определен в Споразумението, има значението, дадено му в приложимите законови и подзаконови актове на всяка от Договарящите страни.

ЧЛЕН 2

Материален обхват

1. Споразумението се прилага:

а) по отношение на Квебек, към законодателството на Квебек относно пенсионния план на Квебек;

б) по отношение на Република България, към законодателството относно пенсиите от държавното обществено осигуряване за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване, както и наследствените пенсии, получени от горепосочените пенсии;

както и съответните вноски.

2. Споразумението се прилага също така по отношение на всяко законодателство, което допълва или заменя законодателството, посочено в алинея 1.

3. Споразумението се прилага също така по отношение на всяко законодателство на Договаряща страна, което разширява съществуващите системи към нови категории бенефициери или нови обезщетения; въпреки това тази Договаряща страна има три месеца от датата на официалното публикуване на това законодателство да уведоми другата Договаряща страна, че Споразумението не се прилага по отношение на него.

4. Споразумението не се прилага по отношение на законодателство, което обхваща нов клон на социалната сигурност, освен ако Споразумението не е изменено в този смисъл.

ЧЛЕН 3

Персонален обхват

Освен ако не е предвидено друго, Споразумението се прилага по отношение на всяко лице, което е или е било подчинено на законодателството на една от Договарящите страни или което е придобило права по силата на това законодателство.

ЧЛЕН 4

Еднакво третиране

Освен ако не е предвидено друго в Споразумението, лицата, посочени в член 3, се ползват по отношение на прилагането на законодателството на Договарящата страна със същото третиране като гражданите на тази Договаряща страна.

ЧЛЕН 5

Износ на обезщетения

1. Освен ако не е предвидено друго в Споразумението, обезщетение, придобито съгласно законодателството на една от Договарящите страни, със или без прилагане на Споразумението, не може да бъде намалено, изменено, спряно, прекратено или отнето поради това че бенефициерът пребивава или има престой на територията на другата Договаряща страна. Това обезщетение остава платимо на бенефициера на територията на Договарящата страна, където той пребивава.

2. Лице, което има право на обезщетение, продължава да има право на това обезщетение, когато пребивава или има престой на територията на трета държава при условията на законодателството на компетентната Договаряща страна.

ЧАСТ II

ПРИЛОЖИМО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

ЧЛЕН 6

Общо правило

Освен ако не е предвидено друго в Споразумението, лицето, което работи на територията на една от Договарящите страни, по отношение на тази работа е подчинено само на законодателството на тази Договаряща страна.

ЧЛЕН 7

Самостоятелно заето лице

Самостоятелно заето лице, което пребивава на територията на една от Договарящите страни и работи на територията на другата Договаряща страна или на двете Договарящи страни, по отношение на тази работа, е подчинено само на законодателството на Договарящата страна по мястото му на пребиваване.

ЧЛЕН 8

Командировани лица

1. Лице, подчинено на законодателството на едната Договаряща страна и временно командировано от своя работодател за срок не повече от шестдесет месеца на територията на другата Договаряща страна, по отношение на тази работа е подчинено само на законодателството на първата Договаряща страна за периода на неговото командироване.

2. Въпреки това, ако времето, необходимо за завършване на работата, надвишава първоначално планирания период и надхвърля шестдесет месеца, законодателството на първата Договаряща страна продължава да се прилага, при условие че компетентните институции на двете Договарящи страни се съгласят за това.

ЧЛЕН 9

Екипаж на предприятия за международен транспорт

1. Лице, което работи на територията на двете Договарящи страни като член на екипажа на предприятие за международен транспорт, което от името на други лица или за своя собствена сметка извършва превози на пътници или товари по въздух или по море и има седалище на територията на една от Договарящите се страни, по отношение на тази работа е подчинено само на

законодателството на Договарящата страна, на чиято територия се намира седалището.

2. Въпреки това, ако лицето е нает от клон или постоянно представителство, което е собственост на предприятието, на територията на Договаряща страна, различна от територията, където се намира неговото седалище, това лице, по отношение на тази работа, е подчинено само на законодателството на Договарящата страна, на чиято територия се намира клонът или постоянното представителство.

3. Независимо от алинеи 1 и 2, ако лицето е нает предимно на територията на Договарящата страна, където пребивава, по отношение на такава работа е подчинено само на законодателството на тази Договаряща се страна.

ЧЛЕН 10

Наети в правителството и държавната администрация

1. Лице, нает в правителството или държавната администрация на една от Договарящите страни, по отношение на тази работа е подчинено само на законодателството на тази Договаряща страна.

2. Въпреки това лице, което пребивава на територията на една от Договарящите страни, и е нает на местно ниво в правителството или държавната администрация на другата Договаряща страна, по отношение на тази работа е подчинено само на законодателството на първата Договаряща страна.

3. Независимо от разпоредбите на настоящото Споразумение, разпоредбите по отношение на социалната сигурност, заложени във Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г. и Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г., продължават да се прилагат.

ЧЛЕН 11

Изключения от разпоредбите за приложимо законодателство

По взаимно съгласие компетентните институции на двете Договарящи страни могат да предвидят изключения от разпоредбите на членове 6, 7, 8, 9 и 10 по отношение на всяко лице или категория лица.

ЧАСТ III

ОБЕЗЩЕТЕНИЯ

ЧЛЕН 12

Сумиране на осигурителни периоди

Когато лице е придобило осигурителни периоди съгласно законодателството на двете Договарящи страни и не отговаря на условията за получаване на обезщетение за осигурителни периоди, придобити единствено съгласно законодателството на една от Договарящите страни, компетентната институция на тази Договаряща страна сумира, доколкото е необходимо за придобиване на право на обезщетение съгласно законодателството, което тя прилага, осигурителните периоди, придобити съгласно нейното законодателство, и осигурителните периоди, придобити по законодателството на другата Договаряща страна, като отчита съвпадащите периоди само веднъж.

ЧЛЕН 13

Обезщетения съгласно законодателството на Квебек

1. Ако лице, което е било подчинено на законодателството на двете Договарящи страни, отговаря на изискванията за придобиване на право на обезщетения за себе си, за зависимите от него лица, наследници или други правоимащи по силата на законодателството на Квебек, без да се прибягва до принципа на сумиране, заложен в член 12, компетентната институция на Квебек ще определи размера на обезщетенията в съответствие с разпоредбите на законодателството, което тя прилага.

2. Ако лицето, посочено в алинея 1, не отговаря на изискванията за придобиване на право на обезщетения без сумиране, компетентната институция на Квебек процедира, както следва:

а) признава една година осигуряване, ако компетентната институция на Република България удостовери, че има осигурителни периоди от най-малко 3 месеца в една календарна година съгласно законодателството на Република България, при условие че въпросната година е включена в основния период с вноски съгласно законодателството на Квебек;

б) в съответствие с член 12 сумира годините, признати съгласно буква а), и периодите, придобити съгласно законодателството на Квебек.

3. Когато сумирането, посочено в алинея 2, дава право на обезщетение, компетентната институция на Квебек определя размера на дължимото обезщетение чрез събиране на сумите, изчислени в съответствие с букви а) и б) по-долу:

а) размерът на тази част от обезщетението, свързана с доходите, се изчислява в съответствие с разпоредбите на законодателството на Квебек;

б) размерът на фиксираната част на обезщетението, платим в съответствие с разпоредбите на настоящото Споразумение, се определя чрез умножаване на:

размера на обезщетението с фиксирана сума, определен в съответствие с разпоредбите на пенсионния план на Квебек,

по

пропорция, която представлява съотношението между основните периоди на вноски към пенсионния план на Квебек и основния период с вноски, определени в законодателството, което регламентира този план.

ЧЛЕН 14

Обезщетения съгласно законодателството на Република България

1. Ако лице, които е било подчинено на законодателството на двете Договарящи страни, отговаря на изискванията за придобиване на право на обезщетения за себе си, за своите наследници или други правоимащи по силата на законодателството на Република България без да се прибягва до принципа на сумиране, заложен в член 12, компетентната институция на Република България определя размера на обезщетението в съответствие с разпоредбите на законодателството, което тя прилага.

2. Ако лицето, посочено в алинея 1, не отговаря на изискванията за придобиване на право на обезщетения без сумиране, компетентната институция на Република България процедира, както следва:

а) признава осигурителните периоди, потвърдени от компетентната институция на Квебек;

б) ако правото на обезщетение не е придобито чрез прилагането на буква а), признава периодите на пребиваване по смисъла на

Закона за социална сигурност за старост на Канада, който се прилага на територията на Квебек, за осигурителни периоди съгласно законодателството на Република България, при условие че те не се припокриват с осигурителни периоди, придобити съгласно законодателството на Квебек;

в) в съответствие с член 12 сумира осигурителните периоди, признати съгласно букви а) и б), и осигурителните периоди, придобити съгласно законодателството на Република България.

3. За определяне на правото на пенсия за инвалидност или наследствена пенсия, която произтича от правото на пенсия за инвалидност съгласно законодателството на Република България, една календарна година, която е осигурителен период съгласно законодателството на Квебек, се зачита за една година съгласно законодателството на Република България.

4. Когато законодателството на Република България предвижда, че въз основа на осигурителен период се придобива право на пенсия, само ако този период е придобит при определена дейност или професия, компетентната институция взема предвид и осигурителните периоди, придобити съгласно законодателството на Квебек, когато те са придобити при специфична еквивалентна дейност или професия.

5. Ако дадено лице има право на обезщетение, единствено чрез прилагането на разпоредбите за сумиране, компетентната институция на Република България изчислява размера на това обезщетение, дължимо съгласно законодателството на Република България, само въз основа на българските осигурителни периоди и в зависимост от дохода, върху който са внесени осигурителни вноски за тези периоди.

6. За целите на определяне на размера на пенсията за инвалидност, осигурителният период, признат за времето между настъпването на инвалидността и датата на навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно законодателството на Република България, се намалява с продължителността на осигурителните периоди, потвърдени от компетентната институция на Квебек след датата на възникване на инвалидността.

ЧЛЕН 15

Осигурителни периоди, придобити съгласно законодателството на трета страна

Когато едно лице все още няма право на обезщетение след сумирането по член 12, 13 или 14, осигурителните периоди, придобити съгласно

законодателството на трета страна, обвързана с двете Договарящи страни чрез правен инструмент в сферата на социалната сигурност, съдържащ разпоредби за сумиране на осигурителни периоди, се вземат под внимание при определяне на правото на обезщетения при условията и по реда, предвидени в настоящата част.

ЧАСТ IV

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 16

Административно споразумение

1. Административното споразумение, което се договаря от компетентните органи на двете Договарящи страни, определя условията и реда за прилагане на Споразумението.

2. Органите за връзка и компетентните институции на всяка Договаряща страна се определят в Административното споразумение.

ЧЛЕН 17

Заявление за обезщетение

1. За да получава обезщетение в съответствие със Споразумението, дадено лице трябва да подаде заявление в съответствие с реда и условията, посочени в Административното споразумение.

2. Заявление за обезщетение, подадено съгласно законодателството на едната Договаряща страна след датата на влизане в сила на Споразумението, се приема за заявление за съответното обезщетение съгласно законодателството на другата Договаряща страна, в следните случаи:

а) когато дадено лице изяви желание заявлението да се разглежда като заявление според законодателството на другата Договаряща страна;

б) когато в момента на подаване на заявлението дадено лице посочи, че осигурителни периоди са придобити съгласно законодателството на другата Договаряща страна.

За дата на приемане на това заявление от другата Договаряща страна се счита датата, на която заявлението е получено от първата Договаряща страна.

3. Разпоредбите, посочени в предходната алинея, не са пречка за лицето да поиска отлагане на разглеждането на заявлението за обезщетение съгласно законодателството на другата Договаряща страна.

ЧЛЕН 18

Определяне и изплащане на обезщетения

1. Всяко обезщетение се определя във валутата на Договарящата страна, извършваща плащането.

2. Обезщетение, определено или дължимо съгласно настоящото Споразумение, се плаща директно на бенефициера във валута, която има статут на законно платежно средство по мястото на пребиваване на бенефициера, без никакви удръжки за административни такси за изплащането на това обезщетение.

3. За целите на алинеи 1 и 2, когато трябва да се използва обменен курс, този курс съответства на курса в сила в деня на извършване на плащането.

ЧЛЕН 19

Краен срок за подаване

1. Всяко заявление или жалба, което съгласно законодателството на едната Договаряща страна трябва да бъде подадено в определен срок в компетентната институция на тази Договаряща страна, се приема, ако е подадено в същия срок в съответната компетентна институция на другата Договаряща страна. В такъв случай, компетентната институция, която е получила заявлението или жалбата, ги препраща незабавно на компетентната институция на другата Договаряща страна.

2. Датата, на която заявлението или жалбата са подадени в компетентната институция на едната Договаряща страна, се счита за дата на подаване в компетентната институция на другата Договаряща страна.

ЧЛЕН 20

Проверки

1. По искане на компетентната институция на едната Договаряща страна, компетентната институция на другата Договаряща страна предприема

необходимите мерки за извършване на исканите проверки на лица, които пребивават или имат престой на територията на втората Договаряща страна.

2. Проверките, предвидени в алинея 1, не могат да бъдат отхвърляни само защото са направени на територията на другата Договаряща страна.

ЧЛЕН 21

Такси и освобождаване от удостоверяване

1. Всяко освобождаване или намаляване на таксите, предвидени в законодателството на едната Договаряща страна по отношение на издаването на удостоверение или документ, изискван от законодателството на тази Договаряща страна, трябва да се отнася и до удостоверения и документи, изисквани съгласно законодателството на другата Договаряща страна.

2. Всеки документ, изискан съгласно Споразумението и заверен от компетентната институция, няма нужда от допълнително удостоверяване от страна на отговорните органи или други подобни формалности.

ЧЛЕН 22

Защита на личните данни

1. Всяка информация относно физическо лице, която позволява идентифицирането на лицето, представлява лични данни. Личните данни са поверителни.

2. Институциите на двете Договарящи страни могат да предоставят една на друга лични данни, необходими за прилагането на Споразумението.

3. Личните данни, предоставени на институция на Договаряща страна в рамките на прилагането на Споразумението, могат да се използват само за целите на прилагането на Споразумението.

Въпреки това договаряща страна може да използва тези данни за други цели само със съгласието на засегнатото лице, или без съгласието на това лице, само в следните случаи:

а) използването е съвместимо и има пряка и приложима връзка с целите, за които са били събрани данните;

б) използването е изрично в полза на лицето, за което се отнасят; или

в) използването е необходимо за прилагането на закон в Република България или в Квебек.

4. Личните данни, предоставени на институция на една от Договарящите страни в рамките на прилагането на Споразумението, могат да бъдат предоставени на друга институция на тази Договаряща страна само за целите на прилагането на Споразумението.

Договаряща страна обаче може да предостави тези данни със съгласието на засегнатото лице или, без съгласието на това лице, само в следните случаи:

а) данните са необходими за упражняване на правомощията на институция на една от Договарящите страни;

б) предоставянето им е изрично в полза на лицето, за което те се отнасят; или

в) предоставянето им е необходимо за прилагането на закон в Република България или в Квебек.

5. Институциите на двете Договарящи страни гарантират, че по време на предаването на информацията, посочена в алинея 2, се използват средства за запазване поверителността на такава информация.

6. Институцията на една от Договарящите страни, на която е предоставена информацията, посочена в алинея 2, я предпазва от нерегламентиран достъп, изменение и предоставяне.

7. Институцията на една от Договарящите страни, на която са предоставени личните данни, посочени в алинея 2, предприема необходимите мерки, за да гарантира, че тези данни са актуални, точни и пълни, така че да служат на целите, за които са събрани. При необходимост коригира съхраняваните данни и унищожава всяка информация, чието събиране или съхранение не е разрешено от законите и подзаконовите нормативни актове, които се прилагат по отношение на нея. Също така унищожава, при поискване, информацията, чието предаване не е разрешено от законите и подзаконовите нормативни актове на предаващата Договаряща страна.

8. При спазване на законите и подзаконовите актове на Договарящата страна, информацията, получена от едната Договаряща страна при прилагането на настоящото Споразумение, се унищожава, когато целите, за които тя е била събрана или използвана, са изпълнени. Институциите на двете Договарящи страни използват безопасни и окончателни средства за

унищожаване и гарантират поверителността на личните данни, които подлежат на унищожаване.

9. По искане на институция на една от Договарящите страни съответното лице има право да бъде информирано за предоставянето на лични данни, посочени в алинея 2, и използването им за цели, различни от прилагането на Споразумението. Това лице може да получи достъп до личните данни, отнасящи се до него, и да поиска коригирането на тези данни, освен ако не е предвидено друго от законите и подзаконовите нормативни актове на Договарящата страна, на чиято територия се съхраняват данните.

10. Компетентните органи на Договарящите страни се информират взаимно за всички промени в законите и подзаконовите актове, свързани със защитата на личните данни, по-специално по отношение на други основания, за които могат да се използват или да се предоставят на други лица без съгласието на съответното лице.

11. Разпоредбите на алинея 2 и следващите се прилагат с необходимите изменения към друга поверителна информация, получена в рамките на прилагане на Споразумението или въз основа на него.

ЧЛЕН 23

Административна взаимопомощ

Компетентните органи, компетентните институции и органите за връзка:

а) обменят помежду си всякаква информация, необходима за прилагането на Споразумението;

б) подпомагат се взаимно безплатно по всеки въпрос, свързан с прилагането на Споразумението;

в) обменят помежду си всякаква информация относно мерките, приети за целите на прилагането на Споразумението или за изменения в тяхното законодателство, ако тези изменения влияят на прилагането на Споразумението;

г) уведомяват се взаимно за проблеми, възникнали при тълкуването или прилагането на Споразумението.

ЧЛЕН 24

Възстановяване на разходи между институциите

Компетентната институция на дадена Договаряща страна възстановява на компетентната институция на другата Договаряща страна разходите, направени за проверки, извършени в съответствие с член 20. Въпреки това предоставянето на проверки или друга информация, които вече са достояние на компетентните институции, представлява неразделна част от административната взаимопомощ и трябва да се извършва без заплащане.

ЧЛЕН 25

Съобщения

1. Компетентните органи и институциите и органите за връзка на двете Договарящи се страни могат да комуникират помежду си на техния официален език.

2. Решението на съд или институция може да бъде съобщено директно на лице, пребиваващо или имащо престой на територията на другата Договаряща страна.

ЧЛЕН 26

Уреждане на спорове

Трудностите, свързани с прилагането или тълкуването на Споразумението, се решават чрез директен контакт между администрациите на компетентните органи.

ЧАСТ V

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 27

Преходни разпоредби

1. Споразумението не предоставя никакво право на изплащане на обезщетение за период преди влизането му в сила.

2. За целите на част III и при спазване на разпоредбите на алинея 1,

а) осигурителен период, придобит преди влизането в сила на Споразумението, трябва да се вземе под внимание при определяне на правото на обезщетение по това Споразумение;

б) обезщетение, различно от обезщетението при смърт, се дължи по силата на Споразумението, дори ако е свързано с дадено събитие, предхождащо влизането му в сила;

в) когато заявлението за обезщетение, което трябва да бъде предоставено в съответствие с член 12, е подадено в рамките на две години от влизането в сила на Споразумението, правата в резултат на Споразумението се придобиват от влизането му в сила или от датата на придобиване на право на пенсия, обезщетение за наследниците или за инвалидност, ако датата е след влизането в сила на Споразумението, независимо от разпоредбите на законодателството на която и да е от Договарящите страни във връзка със загубата на права;

г) обезщетение, което е било отказано, намалено или спряно поради гражданство или място на пребиваване, по искане на заинтересованото лице, се отпуска или възобновява, считано от влизането в сила на Споразумението;

д) обезщетение, отпуснато преди влизането в сила на Споразумението, ще бъде преразгледано по искане на заинтересованото лице. Може да бъде преразгледано също така по служебен път. Ако преразглеждането води до намаляване на обезщетението в сравнение с предоставеното преди влизането в сила на Споразумението, обезщетението се запазва в предишния размер;

е) ако искането, посочено в букви г) и д) от тази алинея, е подадено в срок от две години от влизането в сила на Споразумението, правата, създадени с него, се придобиват от влизането му в сила, независимо от разпоредбите на законодателството на която и да е от Договарящите страни във връзка със загубата на права;

ж) ако искането, посочено в букви г) и д) от тази алинея, е подадено след изтичането на срока от две години от влизането в сила на Споразумението, правата, които не са били загубени, се придобиват от датата на искането, подчинено на по-благоприятни разпоредби в приложимото законодателство.

3. За целите на член 8, едно лице се счита за командировано само от влизането в сила на Споразумението.

ЧЛЕН 28

Влизане в сила и срок на действие на Споразумението

1. Споразумението влиза в сила на първия ден от четвъртия месец, следващ месеца, в който Договарящите страни си разменят официални ноти, удостоверяващи, че са изпълнени всички вътрешни процедури, необходими за влизането в сила на Споразумението. Споразумението се сключва за неопределен период от време.

2. Споразумението може да бъде прекратено от една от Договарящите страни чрез уведомление до другата Договаряща страна. След получаването на такова уведомление, Споразумението изтича на 31-ия ден на месец декември, следващ датата на уведомлението с най-малко дванадесет месеца.

3. В случай че Споразумението бъде прекратено, всички права, придобити от лице, в съответствие с неговите разпоредби, остават в сила. Споразумението продължава да се прилага по отношение на всички лица, които преди неговото прекратяване са подали заявления за права и биха придобили тези права по силата на Споразумението, ако то не е било прекратено.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това от своите правителства, подписаха настоящото Споразумение.

Подписано в град КВЕБЕК на 19 септември 2019 г. в два екземпляра, на български и френски език, като и двата текста имат еднаква сила.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ **ЗА КВЕБЕК**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 766

от 17 декември 2019 година

ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЕ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ЗА РАТИФИЦИРАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕ В СФЕРАТА НА СОЦИАЛНАТА СИГУРНОСТ МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КВЕБЕК

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за международните договори на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1. Одобрява Споразумението в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек, подписано на 19 септември 2019 г. в Квебек.

2. Предлага на Народното събрание на основание чл. 85, ал. 1, т. 4 от Конституцията на Република България да ратифицира със закон споразумението по т. 1.

3. Министърът на труда и социалната политика да представи законопроекта в Народното събрание.

4. Министърът на външните работи да уведоми квебекската страна за изпълнението на вътрешноправните процедури, необходими за влизането в сила на споразумението по т. 1.

5. Министърът на труда и социалната политика да обнародва в „Държавен вестник" споразумението по т. 1 в 15-дневен срок от датата на влизането му в сила.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

/Апостол Михов/

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 902-02-33
Дата 17 / 12 2019 г.

№ 02.01-149
17 декември 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 85, ал. 1, т. 4 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....766..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за ратифициране на Споразумение в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек.

Приложение: съгласно текста.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 950-01-297/18. 12. **2019 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за ратифициране на Споразумение в сферата на социалната сигурност между Република България и Квебек, № 902-02-33, внесен от Министерски съвет на 17.12.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по труда, социалната и демографската политика

Комисии:

- Комисия по бюджет и финанси
- Комисия по външна политика

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА